

Publicerad 2017-11-16 00:38 av Avdelning17

Natt på psyk

Jag drar mitt kort, smyger in genom en dörr,
möts då av ett lugn jag här aldrig upplevt förr.

Tevens kanaler hörs tysta som graven,
lugnet kan dock likna de sju haven.

Jag ser ej orättvisan som under ytan gror,
nej, inget är så lugnt som jag egentligen tror.

Jag får en rapport om sex dystra öden,
varav fyra som suktar efter döden.

Den femte är förlamad från topp till tå,
han visar mig sitt liv genom en blick som är grå.

Den sista och sjätte präglas av dille,
att få näras av bensodiazepiner var det enda han ville.

Ett lugn fyllt av abstinens, längtan och multipel skleros,
dock lätt att blicka ytan på havets nyans av turkos.

Dyk du kära, lite djupare nästa gång,
du ser då att lugn inte alltid är detsamma som sång.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Avdelning17 med Poeter.se id #100048 innehar upphovsrätten